કિર્તન ચંદ્રોદય.

રચી પ્રસીદ્ધ કરનાર.

જોશી જયરામ રવજી ભાગલીઆ

રહેવાસી કચ્છમાંડવીવાળા.

ઠે૦ નળબજાર, પોલીસચોકી સામે રંગારીના માલામાં મુંબઇ

સંવત ૧૯૬૮ સને ૧૯૧૨ જુન.

આવૃતિ બીજી. પ્રત ૧૦૦૦

કિંમત રૂ. ૦-૨-૦ બે આના

ધર્મ વિજય પ્રેસ પાયધુની નં૦ ૫૭૨ મુંબઇમાં

હરજીવન ભગવાને છાપ્યું.

૪૦૪૯

પ્રસ્તાવના

શ્રી લક્ષ્મિનારાયણનાં દેવાલય પ્રત્યે માધવબાગમાં દર્શને આવનારા સર્વ સદગૃહસ્થોના જાણવામાં છે કે અમો પાંજરાપોળના નાકા પાસે પ્રભુના નામના પ્રેમી જનોને પ્રીય લાગે એવા ભકિત વર્ધક કિર્તનો ગાઇએ છીએ. કે જે સાંભળવાથી કોઇ પણ એ માર્ગમાં પ્રવર્તનારા જીવને પ્રભુચર્ણે પ્રિતી લાગી તેઓ શ્રવણ કરવાને તતપર થએલા જોવામાં આવે છે. કેટલાક ભકતજનોએ આ કિર્તનોને છપાવવા જીજ્ઞાસા જણાવેલી હોવાથી મેં તે કિર્તનોને આ પુસ્તકદ્વારા છપાવી પ્રસિદ્ધ કર્યા છે. અમારા આ કાર્યને યોગ્ય મદદ મળેથી અમો બીજા કીર્તનો પણ છપાવી પ્રસિધ્ધ કરીશું.

લી૦ હું છું

આપનો શુભેચ્છક,

જોશી જયરામ રવજી ભાગલીયા

ગ્રંથકર્તા

અર્પણ પત્રીકા

શ્રી લક્ષ્મિનારાયણના

ચરણમાં

લી૦ જે૦ ૨૦ ભાગલીઆ

કિર્તન ચંદ્રોદય.

દોહરા

આ સંસાર સમુદ્રમાં નાવ પ્રભુનું નામ,
પ્રીતેથી લેજો સહુ એમ કહે જયરામ.

સાર્દુલ વિક્રિડીત.

શ્રી ગણુનાથ કૃપાલ આદ્ય સ્મરીને માગું સદા સન્મતી,
આપોતો વળી કાર્ય થાય સઘળું માટે કરૂં વિનતી.
સેવકને થઇ સ્હાય બાંહ્ય ધરજો તો કાર્ય સિદ્ધિ થશે,
માટે સઘ તમામ આળસ તજી રૂદયે તું મારે વસે.

સારદાસ્તુતી

(છપ્પા.)

માત સરસ્વતી તણું પ્રથમ હું ધ્યાન ધરીને,
નમન કરી સતવાર, રહ્યો છું સ્મરણુ કરીને,
આ સંસાર સમુદ્ર પાર વેગેથી પામું,
કૃપા આપની થતાં વેદના સર્વે વામું,
વળી વિવિધ પ્રકાર થકી ઘણાં ગુણ પ્રભુના વર્ણન કરૂં,
જયરામ કહે નિશ્ચય કરી આનંદે ઉરમાં ઠરૂં.
કૃપા આપની થતાં વિશ્વમાં સર્વ વખાણે,
જન મુરખ જે હતાં પંડીતો થયા પરાંણે,
પામે માંન અપાર સભામાં જે જન પુરા,
હે જનુંની તુજ કૃપા વિના નર રહ્યા અધુરા,

વળી કિર્તિવંત કવીયો થયા ચતુરપણું જે ચેહાય છે,
જયરામ કહે જનુંની સુણો તરત પાર ઉતરાય છે.

કિર્તન ૧ લું

(બનજારો)

જય લક્ષ્મિકાંત સુખકારી દીનાનાથ શ્રીગીરીવરધારી,
શુભ સ્તુતી કરીયે તમારી, મહીમાં અનંત અતીભારી,
જગતના નાથ પ્રભુ સાક્ષાત, અકળગત ન્યારી. ટેક૦ ॥
સુંદર સ્વરૂપ અવીનાસી, કરૂણા નીધાન સુખરાસી.
વિશ્વ પ્રતીપાળ નંદના લાલ, ભજુ ભયહારી, ॥ દીનાનાથ ॥
સુરીનર મુંનીવર ગુણગાએ પ્રભુદર્શન થકી સુખ થાયે
નીરંજન દેવ કરૂં નીત્ય સેવ. પામું ફલચારી, ॥ દીનાનાથ ॥
શૃંગાર રહ્યાં શું શોભી. જાય ભકતોના મન લોભી
ભકતને કાજ આપે માહારાજ કિર્તિ વિસ્તારી ॥ દીનાનાથ ॥
અવતાર ગયો સહુ વિતી, હરીચરણે થઇ નવપ્રીતી.
ઘડીપળ એક આંણી વિવેક, માયા નવ ટાળી ॥ દીનાનાથ ॥
જયરામ કહે એ રીતે મનશાંત ધરી એક ચિતે.
ભજન જો થાય રીઝે જગરાય શ્રી કુંજબીહારી.
દીનાનાથ શ્રી ગીરીવરધારી, જય લક્ષ્મિકાંત સુખકારી.

કિર્તન ૨ જું

(રામ સમરવા રામ) એ રાહ

પ્રભુને ભજીસે અજાંણ, અકલમંદ પ્રભુને ભજીસે અજાંણ
દેખી તું આ સંસાર મીથ્યા છે, વદતાં વેદપુરાણ ॥ અકલ ॥
મુખ શોભે પ્રભુનામ લીધાથી, નેત્ર દર્શનથી પ્રમાણ ॥ અકલ ॥
હસ્ત શોભે હરી સેવા કરેથી, કૃષ્ણ કથા એથી કાન ॥ અકલ ॥

ચર્ણું શોભે તિર્થયાત્રા થકી, અથવા તો જતાં પ્રભુસ્થાન ॥ અકલ ॥
વિષ્ણુંપદે શીર ઝુલણુ નમતાંતો, વપુ ભાગેરથી સ્નાન ॥ અકલ ॥
જયરામ કહે શુધ્ધ અંતઃકરણુથી, સહુ ગાવો હરી ગુણ ગુણગાન
॥ અકલ ॥

કિર્તન ૩ જું

(કંથ બીન રહી અકેલી મોરી જાન) એ રાહ

હરીરસનું કર પાન, અલ્યાનર હરીરસનું કર પાન
એ રસ પીતાં જોને ત્રપ્તી નપામ્યા, પરીક્ષિત જેવા રાજાન ॥ અલ્યા ॥
નામસ્મરણુના પ્રતાપે કરીને, પાપ સહુ ટળી જાય
પાપી અજામીલ જેવાની મુકિત, પળમાં થએલી જણાય ॥ અલ્યા ॥
પંખી કપોતે દુઃખ સમયમાં, સમર્યા શ્રીભગવાન
વિખધરનું વાલે રૂપ ધરીને, હર્યા પારાધીના પ્રાણુ ॥ અલ્યા ॥
પુરણ પુરૂષોત્તમ શ્રીહરીના, શું કરીએજ વખાંણ
દશરથના સુત રામ પ્રતાપે, સિંધુ તર્યા પાષાણુ; ॥ અલ્યા ॥
નારદ આદી દેવ રૂશી પણ કરતા રહે ગુણગાન
શેષ સરીખા પાર ન પામ્યા, રચી માયા બળવાન ॥ અલ્યા ॥
અગાધ ગુણને અનંત માયા, સ્વપ્ને ન આવે ધ્યાન
જયરામ કહે હરી ભજ હઠીલા, એજ ખરૂં શુભજ્ઞાન.
અલ્યા નરહરી રસનું કર પાન.

કિર્તન ૪ થું

રાહુ એજ

વાલાછે ભકત અપાર, ઓધવ મુને વાલાછે ભકત અપાર;
નથી વાલી એવિ વસ્તુ, જગતમાં રૂક્ષ્મણીઆદી નાર ॥ ઓધવ.
સ્મરણ કરતાંમાંહી સત્વર આવું, ભકત સંભારે જે વાર;
ગરૂડ આદી જે વાહાન મારા, તજું હું તેને ઠાર. ॥ ઓધવ.
ગજેંદ્રનો જે ચર્ણજ કહીએ, જુડે ગ્રસ્યો જે વાર;
ભીડ પડી ત્યારે પ્રભુને ભજીઆ, કાઢયા જળ થકી બહાર ॥ ઓધવ.
દુષ્ટ દુરીયોધને દ્રૌપદી દુભ્યાં લાવી સભાની મોઝાર;
ચીર પુર્યાં ત્યાં નવસે નવાણું, થઇ રહ્યો હાહાકાર ॥ ઓધવ.
ભકતોને કાજે આ ભુમી તળમાં, જન્મ લીધા બહુ વાર;
દુસ્કૃતીઓનો નાશજ કરીને, હર્યાં ભુમીના ભાર ॥ ઓધવ.
આ કળીયુગમાં ધર્મ અરથને, મોક્ષ ઇચ્છે કોઇ સાર;
જયરામ કહે હરીનામ પ્રતાપે, પામે પદારથ ચાર. ॥ ઓધવ.

કિર્તન ૫ મું

રાગ એજ

સાચા શ્રી સરજન હાર ભજીલે મન સાચા શ્રીસરજન હાર
અખંડ જોતિ સ્વરુપ શ્રીહરીનું વિશ્વતણાં આધાર ॥ ટેક.
સંસાર રૂપી તરુવર ઉપર મળ્યા પંખીડા હજાર;
રાત્રિ વિશે સહુ ભેળાં થયાં પણ પ્રભાતે રહે નહી ચાર ॥ ભજીલે.
સ્વપ્ન સરીખા આ સુખમાં, શું મોહી રહ્યો તું ગમાર;
જાગી જોતાં જેમ જરીએન દીશે, માયા તણો વિસ્તાર ॥ ભજીલે.

નીરમાણ જે પ્રભુએ કરી રાખ્યું, મીથ્યા નથાએ લગાર;
તેમાં ચતુરાઇ ચાલે ન તારી, વૃથા ઉપાડે ભાર ॥ ભજીલે.
સજ્જ તું થા સ્નેહ પાસને તોડી, તત્વનું કરીલે વિચાર;
જયરામ કહે હરી શરણે ગયા વિણુ, કોણ ઉતારે પાર ॥ ભજીલે.

કિર્તન ૬ ઠું
રાગ એજ

સત્ય તણે આધાર જગત સહુ સત્ય તણે આધાર
સર્વસ્ય જાતાં સત્ય ન મુકયું રાજા બળીયે લગાર
રાજ્ય પાતાળનું આપ્યું પ્રભુએ પોતે થયા છડીદાર ॥ જગત.
રાજા નળને રાણી દમયંતી વીચરીયા વન મોઝાર
કષ્ટ વેઠયાં પણ એ દમ્પતીયો ચુકયા ન સત્ય વિચાર ॥ જગત.
રામ પીતા રાય દશરથજીએ આપ્યું વચન નિરધાર
પુત્ર વિયોગે પ્રાણને તજતાં ક્ષણુ ન લગાડી વાર ॥ જગત.
અશ્વ મેધાદીક સીબી રાજાએ, યજ્ઞો કીધા વિસ્તાર
શરણાંગતનું રક્ષણ કરવા પક્ષી તોળ્યા દેહભાર ॥ જગત.
ભિષ્મપીતામહ બાણુ સઇઆપર પોઢયા છે જેણીવાર
યાચકરૂપે પ્રભુ આવ્યા તેણે સુવર્ણ સોંપ્યું સવાભાર ॥ જગત.
સમુદ્ર પણ મરજાદ તજીને, જતાં નથી હદબાર.
જયરામ કહે શ્રીકૃષ્ણ ચરણમાં પ્રેમથી રાખી પ્યાર ॥ જગત.

કિર્તન ૭ મું
રાગ એજ

ભકિત થકી વસ થાય દયાનીધે ભકિત થકી વસ થાએ
ભવ ભંજનની ભકિત કર્યાથી જન્મ મરણ ભય જાય ॥ દયા.

વિદ્યા નીધી મોટા મુની છોડી, પશુ ગજ માટે ધાય
દુર્યોધન ભોજન તજી રૂચીથી શાક વીદુર ઘર પાય ॥ દયા.
જેના મુખ પ્રસાદ કણુ સારૂ બ્રહ્માદીક લલચાય
શુદ્ર સ્ત્રી ભીલ્લીના બોરો લેતાં તે ન લજાય ॥ દયા.
જેપર છત્ર ધરે પ્રેમેથી અમર છત્રપતી રાય
તે ગીરી છત્ર ધરી સ્થીર કરમાં ભજે ગોપને ગાય ॥ દયા.
શિવ બ્રહ્માદીક શેષ સારદા, નારદાદી ગુણુ ગાય
રામ દાસ નરસીંહ મહેતાને તુર્ત થયા પ્રભુ સ્હાય ॥ દયા.
તુકારામને મીરાંબાઇ તે, ભકત થયાં કળીમાંય
ગુણુ ગાતાં જયરામ તમારા ચર્ણકમળ ચીત ચહાય ॥ દયા.

કિર્તન ૮ મું.

રાગ ભૈરવી

મીથ્યાભિમાંની નરતું હરીને ભજીલે
હરીને ભજીલે મનવા, પ્રભુને ભજીલે; મીથ્યાભિમાની.
વિચાર વિનાનો મૂર્ખ મૂઢ તું અભાગી
નીશીદીન હરતાં ફરતાં રામને રટીલે : મીથ્યાભિમાની.
કુટુંબ કબીલા કાજે અસત્ય વદીને
પાપના વૃક્ષો પ્યારા કાંહાં તું સ્રજીલે : મીથ્યાભિમાની.
લક્ષ્મિતણાં શ્રીકાંત જગતના શ્વામી,
કહે જયરામ સત્ય નામ સ્મરીલે : મીથ્યાભિમાની.

કિર્તન ૯ મું

રાગ એજ

મનતું ભજીલે શ્રીકૃષ્ણુ પ્યારા
મોર મુગુટ પીતાંબર સુંદર

કંઠે શોભે વનમાળા. મનતું.
સુરીનર મુનીવર ધ્યાન ધરંતા
ભવ ભયના હરનારા. મનતું.
માત જશોદાના કુંવર કનઇઆ
જગતના પ્રાણ આધારા. મનતું
જયરામના પ્રભુ કૃપા સિંધુ
ઘડી પળ રહેશો ન ન્યારા. મનતું

કિર્તન ૧૦ મું.

રાગ એજ

પ્રાણપતી ઓ પ્રભુ પ્યારારે મમ પ્રાણપતી પ્રભુ પ્યારા
કંચન મૃગ છે આ બહુ સુંદર
ચર્ણે પડું હું તમારારે. મમ.
આપ શરેથી આ મૃગ વેધો
મગ્ન કરો મન મારારે. મમ.
શબ્દ શુંણી સુખરૂપ સતીના
કંચન મૃગને વિદાર્યોરે. મમ.
જયરામ કહે વિર લક્ષ્મણ ત્યાંથી
છોડી સીતાને પધાર્યોરે. મમ.

કિર્તન ૧૧ મું.

રાગ પુનમ ચાંદની

સ્વરતી શ્રી પુરી દ્વારામતી નગર સોહામણું રે
અંતરજામી પ્રભુનો જેમાં છે દરબાર
મારા પ્યારા નાથ હરી શ્રીકૃષ્ણ પધારજોરે.

સાખી

લીખીતંગ ચરણ કમળ તણી દાસીની પણ દાસ
રૂક્ષ્મણી નામે કીકરી પત્ર લખે છે ખાસ
મેંતો તનમન ધનથી દેહ સમરપ્યું આપનેરે
અંતરજામી જાણોછો સહુ મનનો ભેદ. મારાપ્યારા.
ચંદેરી નગરી તણો રાજા જે શીશૂપાલ
મુજને પરણવા કારણે આવશે દીનદયાળ
એ શીશૂપાળ કદી મુજને પ્રભુ પરણી જશેરે
સત્વર બળાત્કારે તજવાં મારે પ્રાણ. મારાપ્યારા.
સિંહ તણા શીકારની આશા કરે શિયાળ
મુરખ નર પદ્મની તણો શું જાણે હેવાલ
કદાપી વરીસ નહીં હું એ નૃપતી શીશૂપાળનેરે
ભલે જો પૂર્વ છોડીને પશ્ચીમ ઉગે ભાણ. મારાપ્યારા.
ગૌરીના પુજન તણી છે અમ કુળમાં ચાલ
તે મંદીરમાં આપને મળીશ હું તત્કાળ
વેગે મારૂં ત્યાંથી હરણ કરી સીધાવજોરે
થોડે લખે ઘણું કરી માંનોને મહારાજ. મારાપ્યારા.
સંદેશો આપી કરી બ્રાહ્મણ ત્યાંથી જાય
સ્નેહાધીન થયા પ્રભુ તુર્ત જગતના રાય
ગાંધ્રવ વિવાહ કરી પ્રભુ રૂક્ષ્મણીજીને લાવીયારે
જયરામે વર્ણન કર્યું પૂર્ણ ઇતીહાસ
મારા પ્યારા નાથ હરી શ્રીકૃષ્ણ પધારજોરે.

કિર્તન ૧૨ મું.

રાગ એજ

વિષ્ણુભકત ખરાં પ્રલ્હાદજીને વખાણીયેરે
જેની કથા શ્રવણ કરતાં પાતક સહુ જાય
દીનાનાથ નીરંજન દયા કરી ઉગારજોરે.
હીર્ણકસ્યપુ કહે અલ્યા પ્રલ્હાદ શુણ મુજ વાત
મુજ સમાન આ અવનીમાં નથી બળીયો પ્રખ્યાત
ઇશ્વર સમાન સમજી મુજને કાં ભજતો નથીરે
થયો કેમ અલ્પ બુધ્ધી તું મંદમતી નાદાન. દીનાનાથ.
પ્રલ્હાદ કહે પીતા સુણો પ્રભુને લાગુ પાય
પાળક વિશ્વતણાં હરી એજ જગતના રાય
માટે અસુર ભાવના છોડી ભજો શ્રીરામનેરે
એ છે સકળ શ્રષ્ટીના વ્યાપક સરજન હાર દીનાનાથ.
વચન સુણી પ્રલ્હાદના કોપ્યા ત્યાં મહીપાળ
અરે મુર્ખ નહીં માન તો આણીશ તારો કાળ
કયાં છે બતાવ તારો ઇશ્વર મુજને આ સમેરે
નહીં તો ખડગ વતી શીર છેદીશ હું આવાર. દીનાનાથ.
ભયથી વ્યાકુલ થઇ કરી પ્રલ્હાદ ત્યાં તત્કાળ
દીલગીર થઇ મનમાં અતી સમર્યા શ્રીગોપાળ
પ્રભુ આ અસુર પીતાને દયા નથી કંઇ આવતીરે
ખરેખર દુષ્ટ દૈત્ય આ લેશે મારા પ્રાણ. દીનાનાથ.
સુણી પુકાર પ્રલ્હાદની વારે ચઢયા જુગદીશ
થંભ ફાડી પ્રભુ પ્રગટીયા પાડી ભયંકર ચીસ
જોઇ નૃસિંગ રૂપને દૈત્યો સૌ નાશી ગયારે

હીર્ણ્કસ્યપુને મન થયો અતી ઉચ્ચાટ. દીનાનાથ.
મુકિત કરી ત્યાં દૈત્યની સર્યાં ભકતના કાજ
પુષ્પ તણી વૃષ્ટી થઇ જય નૃસિંહ માહારાજ
એવી લીલા પ્રભુની જે ગાશે નરનારીયોરે
કહે જયરામ તેના સહુ પુર્ણ મનોરથ થાય. દીનાનાથ.

કિર્તન ૧૩ મું.

રાગ એજ

કથા કહુ રામ જન્મની શુણો સહુ જન પ્રિતથીરે,
રઘુવંશી માહારાજા દશરથના કુળમાંય
પ્રગટયા રામચંદ્રજી અંશકળા અવતારથીરે
શુકલ પક્ષ નવમી તીથી ચૈત્ર માસ પરમાંણ
કૌશલ્યાના ઉદરથી પ્રગટયા શ્રી ભગવાન
અજોધ્યા પુરી તણી સૌ પ્રજા પ્રભુ ગુણ ગાય છેરે
બંધીજન ગાંધ્રવ ગુંણ ભુપ તણાં સહુ ગાય પ્રગટયા.
માહારાજા દશરથજીએ દીધાં વિપ્રને દાન
રથ પાલખીઓ ગજતુરી અમૂલ્ય વસ્ત્ર પરીધાન
વિપ્રો વેદમંત્રથી આશીશ વચન ઉચારતાંરે
ગયા છે પોત પોતાને સ્થાનક રૂડીપેર. પ્રગટયા.
અક્ષત અબીલ ગુલાલની ધુમ મચી ચોપાસ
જાણું અસ્ત રવી થયો સ્થંભી રહ્યો આકાશ
તેત્રીસ કોટી દેવતા દર્શન કરવા આવીયારે
કિંન્નરનાગ અપ્સરા સહીત સહુ પરીવાર. પ્રગટયા.
રત્ન જડીત્ર સીંગાસને બેઠા છે મહીપાળ

સુંદરતા શી વર્ણવું કિર્તિ જેની વિશાળ
કૌશલ્યાજી ઝુલાવે લાડ થકી શ્રી રામનેરે
જેના પુન્ય તણો તો રહ્યો નથી કંઇ પાર. પ્રગટયા.
નારદ આદી દેવતા શિવ સનકાદીક સાર
રામ રૂપ સહુ દેખીને પામ્યા હરખ અપાર
વિવિધ પ્રકાર તણાં વાજીંત્રો જ્યાં વાગી રહ્યાંરે
જય જય કાર થયો છે નૃપ દશરથને ઘેર. પ્રગટયા.
રામ જન્મ મહોત્સવ તણો મહીમાં જે કોઇ ગાય
રામ પ્રતાપે તેહને સંતતીનું સુખ થાય
એ ઇતીહાસ પ્રભુ પ્રતાપે સહુ પુરણ થયુંરે
જોશી રવજીના સુત કહી રહ્યા જયરામ
પ્રગટયા રામચંદ્રજી અંશકળા અવતારથીરે

કિર્તન ૧૪ મું.

(મહાદેવ કહે સુન પારવતી) એ રાગ

રામ કૃષ્ણ ભજ મન તું નીરંતર અંતર ભાવ ધરી હરીનેરે ટેક.
અંતર ભાવ ધરી હરીને સુખશાંતી થશે તુજને ફરીનેરે. રામ.
નામ રૂપી નવકામાં બેસી અગાધ સીંધુ જા તરીનેરે. રામ.
વચન માની સદગુરૂના સાચા ચાલ અસત્ય થકી ડરીનેરે. રામ.
કુડકપટ છળ ભેદ ત્યાગીને સ્થીર થજે પ્રભુને સ્મરીનેરે. રામ.
વિષય સૂખોનો અનુભવ કરતાં ત્રપ્તી થતાં ન બેઠો ઠરીનેરે. રામ.
જયરામ કહે જગજીવનના જશ ગાય તું લાજ રખે ધરીનેરે
રામ કૃષ્ણ ભજ મન તું નીરંતર અંતર ભાવ ધરી હરીનેરે.

કિર્તન ૧૫ મું.

થયા છોરે; એ રાગ

પ્રભુછોરે મુજ મન ગમતાં હરી સ્મરણ કરૂં આજે
દીન દયાળુ તું છે માયાળુ જગત તણો પ્રતીપાળ
તુજ પ્રીતે, શુભ રીતે, ધરી ચીતે, પરતીતે,
કરૂણા કરી કેશવ આ ભવ ભયથી મુકત કરો આજે. પ્રભુછોરે.
ધ્યાન સદા તુજ ચર્ણ કમળનું આપો શ્રી જુગદીશ
અનુરાગે, વણ માગે, મન લાગે, ભય ત્યાગે,
એવી ભકિત નિરંતર પ્રેમતણી દઇ પાપ કરો પ્રાજે. પ્રભુછોરે.
શિવ બ્રહ્માદીક શેષ શારદા નીશીદીન ગુણ તુજ ગાય
પ્રીય કારી, સુવીચારી, મતી ધારી, ભય હારી,
તુજ ચરણ કમળમાં નવીન પ્રેમની વેલ વધો આજે. પ્રભુછોરે.
અલ્પ મતીથી સ્તુતી વદું છું નીજ મતી અનુસાર
દુઃખ કાપી, સુખ આપી, સુપ્રતાપી, સર્વ વ્યાપી,
જયરામ જાણી નિજ દાસ હ્રદયમાં વાસ સદા કરજે. પ્રભુછોરે.

કિર્તન ૧૬ મું.

(રાગ હીંચનો)

ઘડીએક કૃષ્ણકાન મેલો જશોદા માત ઘડીએક કૃષ્ણકાન મેલો
અમો મેલી જાશુંજ ઘર વહેલો. જશોદામાત
સ્યામ સુંદર મુખ મધુરુજ લાગે,
નાથ બોલતો દીસે છે જાણે ઘેલો. જશોદામાત.
પ્યારથી બોલાવતાં એ પાસે આવે છે
પ્રભુ ચાલે છે જાણે જળ રેલો. જશોદામાત.

દુધને માટે તો અમે ગાય ચાર રાખી
માત જઇને જુઓને ભલે ડેલો. જશોદામાત.
રોશે કદાપી કૃષ્ણ તમારેજ માટે
ભર્યો છે રમકડાંનો થેલો. જશોદામાત.
એમ કરતાં જો મારો વહાલો નવ રેશે
દુધ પીવરાવીશું પેહેલો. જશોદામાત.
જયરામ કહે શ્રી કૃષ્ણ ચરણમાં
એવો ગોપીને મન આનંદ વ્યાપી જ્યાં રહેલો,
જશોદામાત ઘડીએક કૃષ્ણકાન મેલો.

કિર્તન ૧૭ મું.

રાગ એજ

ગોકુળમાં ગાયો ચરાવે વાલો મારો ગોકુળમાં ગાયો ચરાવે
મુખ મોરલી એવી તો સુંદર વગાડે ધેનુ વત્સ સહીત દોડી આવે.
વાલોમારો.
કૌસ્તુભ મણીની માળ કંઠમાં બીરાજે
જેનું તેજ ત્રણ લોકને દીપાવે. વાલોમારો.
મસ્તકે મુગટ મોર પીંછીના ધર્યાં છે
એનું વર્ણન કરેથી પાર નાવે. વાલોમારો.
કાનમાં જડીત્ર વાલે કુંડલો દીપાવ્યાં
દેખી રૂપકામ કોટીને લજાવે. વાલોમારો.
શોભીતા કરોમાં વાલે જોષ્ટીકા ધરી છે
કાળી કામળી ઓઢી છે મારે માવે. વાલોમારો.
ગાયો ચરાવી ઘર પ્રભુજી પધારે
માત જશોદાજી મોતીડે વધાવે. વાલોમારો.

અલ્પમતી દાસ દીન રંક હું તમારો
એવો જયરામ હરી જશ ગાયે,
વાલોમારો ગોકુળમાં ગાયો ચરાવે.

કિર્તન ૧૮ મું.

રાગ એજ

માતાજશોદાજી દામણાં મંગાવે
તથાપી કૃષ્ણ બાંધતાં કદી ન કોઇ ફાવે.
ગોપીઓ કહે છે ભલા આતો ગુન્હેગારને
એવી શીક્ષા કરેથી જ્ઞાન નાવે. તથાપી.
લાડકવાયો તો લાલ માજી આ તમારો
આવી હર હમેશ અમોને સતાવે. તથાપી.
ભુલચુકથી મુખારવિંદને વિલોકતાં
એતો મૃતીકાના ગાંગડા સમાવે. તથાપી.
શું કરવું એની ભાન રહીત શ્રી કૃષ્ણને
એને મટોડી ને માખણજ ભાવે. તથાપી.
એક સમય પ્રેમથી હું પારણું ઝુલાવતી
મુખ દેખાડી મુજને ડરાવે. તથાપી.
સમજીએ ન સાનમાં કદાપી વાત કૃષ્ણની
રત્ન ચૌદમાંની વાત સંભળાવે. તથાપી.
ચરીત્ર શ્રી બાળકૃષ્ણના અતી ઉમંગથી
દાસ જયરામ નીશીદીન ગાવે,
તથાપી કૃષ્ણ બાંધતાં કદી ન કોઇ ફાવે.

કિર્તન ૧૯ મું.

રાગ એજ

પરલોકનું બાંધીલે પ્રાણી ભાતું નહીં તો બુરા હાલ સમજ મનમાં તું
સગું કે સંબંધી કોઇ કામ નહીં આવે
જીવ કાઢશે મારીને જમ લાતુ. નહીં તો.
વ્યાપી રહ્યા છે પ્રાણ જયાં સુધી શરીરમાં
નિત્ય ગોવિંદના ગુણ ગાતું. નહીં તો.
ભાગવા પ્રમાણે દેહ ઉત્તમજ દીધી
બોલ સાચી કહી દે સહુ વાતું. નહીં તો.
કર્તાપણાનું અભીમાન ધરી બેઠો
પાપ કર્મથી તો જીવ ન ધરાતું. નહી તો.
મુખથી પ્રભુનું નામ તેં કદી ન લીધું
સતસંગ ઘડી એક નવ થાતું. નહીં તો.
લેખણ ચઢાવી હીસાબ પ્રભુ લેશે
પુન્ય પાપ જમા ખર્ચનું તો ખાતું. નહીં તો.
મેં તો મહારાજ ત્યાં કશુંએ ન કીધું
વિષય ભોગ રૂપી સુત્રનેજ કાંત્યું. નહીં તો.
ચર્ણે પડી નાથ હું તો કરગરી કહું છું
હ્રદય દુઃખથી તો જાય છે ભરાતું. નહી તો.
જયરામના સ્વામી જીવને કહે છે એમ
અલ્યા ભોગવીશ દરિદ્ર સદાતું.
નહીં તો બુરા હાલ સમજ મનમાં તું.

કિર્તન ૨૦ મું.

ગાડી આવી ગુજરાત, અગનકેરી ગાડીરે આવી. એ રાગ.

પ્રભુનો ખરો ઉપકાર પ્રાણી માન પ્રભુનો ખરો ઉપકાર.
ફોગટ સીદ માથે તું લેછે ભાર. ટેક૦

સાખી.

ચિંતા ન કરતું માનવી કૃષ્ણ કરે તે થાય
લખ્યું હશે તુજ ભાલમાં જશે નહીં તે કયાંય
ખોટું નવમાનીસ જરીયે લગાર. પ્રાણી.
જન્મારંભ થકી પ્રભુ પ્રથમજ કરી વિચાર
માતાના સ્તનમાં ભર્યું પય પવિત્ર નીરધાર
દયાળુ છે દેવ એવા દીલદાર. પ્રાણી.
જે સુખ માગ્યાં તેં મુખે તે દીધાં કીરતાર
સૃષ્ટીના શ્રજનારને ભુલી ગયો આચાર
નીરંતર નીતીમાં રહી નરનાર. પ્રાણી.
શરીર વાંણીને મન થકી કરતાં અતિશય પાપ
એક ઘડી હરી ના ભજે મટે નહીં સંતાપ
વ્યાપક સર્વમાં એક જુગદાધાર. પ્રાણી.
કૃષ્ણ કૃપા છે જ્યાં લગી દીવસો સુખમાં જાય
એ હરીને વીસારતાં સંપતી સહુ વીખરાય
માટે ભકિત ભાવે કરો ધરી પ્યાર. પ્રાણી.
કચ્છ દેશ તળ માંડવી સ્થાનક મુખ્ય નીવાસ
સારસ્વત શુભ જ્ઞાતીમાં જયરામ પ્રભુનો દાસ
વિસારતાં ન સજન દ્રઢએ વીચાર.
પ્રાણી માન પ્રભુનો ખરો ઉપકાર.

કિર્તન ૨૧ મું.

જાઓ માતાને મંદીરે તમે પુજાપો લઇ. એ રાગ.

હે રસના તું પ્રભુના ગુણો કેમ ગાતી નથી
ગુણો કેમ ગાતી નથી મુખમાં રહીછો છતી. હે રસના.
સ્વાદોમાં રહીછો સુરી નીંદા કરવામાં પુરી
જુઠું બોલતાં તું તો જરી લજવાતી નથી. હે રસના.
ગર્વથી થઇ તું ઘેલી ભકતીરસ મુકયું ઠેલી
મમત્વ રુપી મદીરાથી ભ્રષ્ટ થઇ શું મતી. હે રસના.
કિર્તી વધશે જો તારી લક્ષ્મી લહેર કરશે ભારી
થયાં જાણજે પ્રસન્ન પ્રભુ તારીપ્રતી. હે રસના.
વિજય મેળવને વાલી બોલ્યું નવ જાય ખાલી
જોશી જયરામ કહે અપુર્વ લાભ પામે સતી.
હે રસના તું પ્રભુના ગુણો કેમ ગાતી નથી.

કિર્તન ૨૨ મું.

મજા દેતેહે કયા યાર. એ રાગ

અમૃત સરીખું છે હરિનામ સુખેથી પ્રાણી સવદા લેતું
પ્રાણી સર્વદા લેતું જગતમાં પુર્ણ થશે સહુ હેતુ. અમૃત.
કલ્યાણ તણો કરનાર વિઘ્ન સહુ જીવોનું હરનાર
તેને ભજ મન ધરીને પ્યાર એજ છે તરવાનો ભવ સેતુ. અમૃત.
શરીરાભીમાન દે છોડી ચિન્ત તું જા હરી ચર્ણે દોડી
હવે રાત રહી છે થોડી કાર્યમાં ઢીલ રખેજ કરે તું. અમૃત.
પ્રભુ પાસે સહુ લાચાર હુકમ વીણ ચાલે નહીં વ્યવહાર,

સાધના કરે પ્રાણ આધાર દુઃખમાંથીજ બચીત બચે તું. અમૃત.
અંકુર પ્રેમ તણાં જયાં ફુલે જેનું મન વિષયોથી નવ ડુલે
નીયમ પોતાનું કદી ન ભુલે ઇશ્વર તુલ્ય જાણ નર તેતું. અમૃત.
જીવ ગણવો એજ અભાગી જેનું મન વિષયોમાં રહે લાગી
મમતા શકે ન જે જીવ ત્યાગી પાછું વળી એનું એજ ફજેતું. અમૃત.
હરી નામ વસ્તુ એક સાચી વેદ પુરાણમાં લ્યો વાંચી
જયરામ કહે હોય કાચી ખરેખર પાછી વાળીને દેતું. અમૃત.

કિર્તન ૨૩ મું.

બળું છું પ્રેમ આગમાં મને કોઇ બચાવોરે. એ રાગ

મુખ બોલ રાધે કૃષ્ણ નામ પ્રેમથી અતી
પ્રેમથી અતી રૂડી શુભ રાખીને મતી. ટેક.
કામ ક્રોધ આદી લોભ મોહ ગર્વથી
કરી પ્રયત્નને બચો એ શત્રુ સર્વથી. મુખ.
જેના ગુણો પુરાણ આદીમાં કહ્યાં કથી
સુખરૂપ નામ કૃષ્ણના જેવું બીજું નથી. મુખ.
ગીરીરાજને ધરી પ્રભુ સ્વહસ્તની વતી
રક્ષણ કર્યું તમે શ્રીનાથ દ્વારીકાપતી. મુખ.
પંકજપદ સેવતાં શ્રી લક્ષ્મીજી સતી
થતાં ન તૃપ્ત પુર્ણ જેની યોગ્યતા છતી. મુખ.
મોટા મુનીસ્વરોની જયાં મુઝાય છે મતી
નાદાન જીવ અલ્પની શું ચાલે ત્યાં ગતી. મુખ.
વિવિધ ભકિતમાં રહો સદાએ આ વ્રતી
જયરામની શુભ અર્જ આ સ્વિકારે દીનપતી. મુખ.

કિર્તન ૨૪ મું.

રાગ પુનમ ચાંદની

ઉભા અરજ કરે છે મીરાં રાંકડીરે
પ્રભુ પાલવ પકડી રહી છું પુરણ પ્રિતથીરે
મારા છેલ છબીલા આતમના આધાર. ઉભા.
પ્રભુ દાસી કેરા દુઃખ હરીને દુર કરોરે
શીશ નામી મારા સાધુને પ્રણામ. ઉભા.

સાખી

સાસરીયામાં સુખ નહીં મહીયરમાંજ નહીં માન.
સુઃખ દુઃખની જે વિનતી મારી કોઇ ધરે નહીં કાન.
મારે નથી રહેવું રાણાજીના રાજમાંરે
રાણો રોસે ભરીયો કુડો કપટી કંથ. ઉભા.
આ અવસર પ્રભુ આવજો વિઠ્ઠલ ધાજો વાર
ગોવિંદ સાથે ગોઠડી મારા અબળાના આધાર
વેરી વસમો જાણી વેગે વેલા આવજોરે
નહિતો જરૂર મારા જીવનું જોખમ થાય. ઉભા.
ઉંડે કુવે ઉતારીયા તરત તુટયા વ્રત
તારણ વાળો તારસે સામળીયો સમરથ
એવા વિવેકી વિઠ્ઠલને જાવું વારણાંરે
મટે હરી જનોનાં અંતરનો ઉદાસ. ઉભા.
રૂપાળા રણછોડજી લળી લળી લાગું પાય
ભકત ભિડ ભંજન પ્રભુ કરજો સત્વર સહાય
રાણે વિખના પ્યાલા મીરાંને ત્યાં મોકલ્યારે

મીરાંબાઇ અમૃત સમજી કરી ગયા સહુ પાન. ઉભી.
જે જન કલ્પતરૂ તણું સેવન કરે સદાય
સ્વપ્નાંતરમાં તેહને દુઃખ કદી નવ થાય
છેદવા ખડકવતી શીર રાણોજી ઉભા રહ્યારે
તુરતજ પ્રભુએ ત્યાં તો મીરાં બનાવી ચાર. ઉભી.
સેવક મળીને સામટા કરી રહ્યા રખવાળ
વિઠ્ઠલજી વારે ચઢી લીધી ત્યાં સંભાળ
ભાવ થકી ભુધરજી ભકિતને વશ થાય છેરે
કહે જયરામ પ્રભુના નામ તણો મહીમાય. ઉભી.

કિર્તન ૨૫ મું.

મન પંખીડાતું રહેને અસંગમાંરે
પડતો નહીં તું પ્રેમના પ્રસંગમાંરે. મન પંખીડા.
વાહાલા સ્નેહપાશ અતીશય આકરો
નથી છુટયા પડેલ એના ફંદમાંરે. મન પંખીડા.
વૃક્ષ દુઃખ રૂપી છે આ સંસારનું
રહ્યો મોહી તેના શું તું રંગમાંરે. મન પંખીડા.
આશા ત્રષ્ણા રુપી જાળ પાથરી
તુકારામે કહ્યું છે અભંગમાંરે. મન પંખીડા.
માટે જયરામ કહે પ્રભુને ભજો
ઘર બેઠા નાહ્યા જાણે ગંગમાંરે. મન પંખીડા.

કિર્તન ૨૬ મું.

(પ્રભુને ભજતાં હજુ કોની લાજ એ રાગ.)

અંતરમાં નીત્ય કરીએ વિચાર અમારે શું કરવું રે
જેથી રીઝે જગતના રાય એવું કંઇ આચરવું રે
વાલે આપ્યો મનુષ્યાવતાર કૃપા ઘણી કીધીરે
તેને ઓળખવા તેં લગાર મહેનત નવ લીધીરે
વાલો પ્રેમ થકી વસ થાય એવા અવીનાશીરે
કંઇક ભકતોની રાખી છે લાજ જુઓને તપાસીરે
વાલે વિવિધ પ્રકારના અન્ન ઉત્તમ ઉપજાવ્યાંરે
જેનું કરતાં મનુષ્યો ભોજન પ્રીતે મન ભાવ્યાંરે
વાલે વિશ્વ રુપે દર્શન અર્જુનનેજ દીધાંરે
કૌરવોથી કરાવી સંગ્રામ જેણે જશ લીધારે
વાલા લીલા તમારી અપાર વર્ણન કેમ કરીયેરે
જાણી જયરામ ચર્ણનો દાસ દયા દીલ ધરીયેરે

કિર્તન ૨૭ મું.

રાગ હીંચનો

સર્વ દાસીઓની અર્જને સ્વીકારી, અમારા ચીર આપોને ગીરધારી.
કદંબે ચઢીને વાલા શું રે બેઠા, અમો વસ્ત્રો વિનાની સૌ ઉઘાડી.
હમારા.
જલની ભીતર હમારાં શરીર કંપે છે, નાથ કહીએ શું વાત વિસ્તારી.
હમારા.
નંદના કુંવર વાલા તમે છો હઠીલા, નાથ જુઓછો શું નીરધારી.
હમારા.
મશ્કરીની વાત વાલા અમો નવ જાણું, પ્રભુ છઇએ સૌ બાળ કુંવારી.
હમારા.
સ્યામ સુંદર પ્રભુ શર્ણ તમારી, નાથ ચરણ કમલ પરવારી.
હમારા.
પ્રેમ વિવસ થઇ પ્રભુના ચરણમાં, નમીં સકળ વૃજનારી.
હમારા
જયરામના પ્રભુ સ્નેહ આધીન થઇ, આપ્યું વચન શ્રી મુરારી.
હમારા.

કિર્તન ૨૮ મું.

રાગ. ચાહે બોલો ઇઆ ના બોલો.

છૈએ શરણે પ્રભુજી તમારી, નાથ કરણી ન જોશો અમારી
ઉપકારો કીધાં અતી ભારી ગાય ગોપને લીધાં ઉગારી.
રક્ષા કીધી ગોવરધન ધારી નાથ કરણી ન જોશો અમારી.

પય પુતના માસીનું પીધું તેને લઇને અમરપુર દીધું
દાસી કુબજાને દીધી ઓધારી. નાથ.
મલ્લ ચાણુર મુષ્ઠિક હાર્યા, મામા કંસને આપે સંહાર્યા
વૈર માતાનું લીધું વીચારી. નાથ.
ભક્ત પ્રલ્હાદનું દુઃખ જાણી, નૃસિંહ રૂપ ધર્યું ચક્રપાણી,
હીરણ્ય કશ્યપુ નાંખ્યો વિદારી. નાથ.
મેતા નરસિંહની લાજ રાખી, નાત નાગરની પડી ઝાંખી,
સાહ્ય થયા શ્રી કૃષ્ણ મુરારી. નાથ.
દાસ જયરામ કહે હાથ જોડી, મુજમાં મતી છે છેક થોડી,
રેજો પ્રભુ સદા સાહ્યકારી. નાથ કરણી ન જોશો અમારી.

ભરત (૧) આખ્યાન.

હરી ગીત

રાજા પરીક્ષિત ને કહી, સુકદેવજીએ જે કથા.
વિગતેથી વર્ણન હું કરૂં, મતી મારી જેવી છે યથા.
સંસારના તાપો ત્રિવિધનો, નાશ સત્વર જે કરે
શુભ ચરીત્ર આ જડ ભરતના, નર ચતુર વાંચો કોઇ અરે.
મળતુંજ જયાં પ્રભુ પ્રીતથી, જળ અન કે વસ્ત્રો કદા
સંતોષથી તે સર્વનો, ઉપયોગ કરતાં તે તદા
અભિમાન જે સ્વશરીરનું, મૂકી વિચરતાં જે ખરે
શુભ ચરીત્ર આ જડ ભરતના, નર ચતુર વાંચો કોઇ અરે.

સુંદર કંથામૃત પાન જે નર નીત્ય નીશ્ચયથી કરે
સંશય તજી સંસારના, ભવાબ્ધી સુખથી તે તરે.
પાપો સહુ પ્રલય થતાં, પ્રભુ ચર્ણમાં પ્રીતી ધરે
જયરામ કહે જડભરતના, ગુણ ગાઓ વાંચો કોઇ અરે.

દોહેરા ૩૦

નીરમળ જળ સરીતા વિષે, કરી ભરતજી સ્નાન,
એઠા છે જપ માળમાં, ધરી ઇશ્વરનું ધ્યાન. ૧
તરસેથી વ્યાકુળ થઇ, સમીપ નદીને તીર,
કરણો ત્યાં ઉંચા કરી, મૃગલી પીતી નીર. ૨
હતી ગર્ભણી ને વળી, સુણી સિંહનો નાદ.
ભય પામી અંતર વિષે, કર્યા પ્રભુને યાદ. ૩
સામીતીરે ઠેકતાં, ગર્ભ પડયો જળમાંય.
ભરતે ત્યાંજ નીહાળીયું,તુરત કંપીયા ત્યાંય, ૪
જળમાં પડતાં વારતે, ચાલ્યુ તણાતુ તેહ,
દયા ઉપની ભરતને, તેમાં શો સંદેહ. ૫
મૃગ બચ્ચાંને લઇ કરી, રાખ્યું પોતાની પાસ,
નીજ આશ્રમમાં લઇ ગયા, આણી મન ઉલ્હાસ. ૬

સિંહાનો કનરો ૩૧.

માત વિનાની આ, મૃગલી બીચારી
રહેવાને ઇચ્છે સદા પાસ મારી. માત.
સરણાંગતને, જે કોઇ જીવ ત્યાગે
નિશ્ચય ભરત કહે પાપ લાગે. માત.
વિચાર મનમાં, ભરતજી કરીને
રાખ્યું આશ્રમમાં, એ મૃગને ફરીને. માત.
લાલન પાલન, કરતાંજ તેનું
પ્રભુથી વિમુખ, થયું મન જેનું. માત.
એવી રીતે બાળ, મૃગ ત્યાંજ ફરતું,
ઘડી એક ભરતજીને, ન વિસરતું. માત.

સાર્દુલ વિક્રિડીત ૩૨

એ મૃગ મોટું થયા પછી, મન વિષે, વિચાર એવા કરે
બીજા અન્ય પશુ નીરંતર અહિં, વનમાં ખુશીથી ફરે
એવા તર્ક વિતર્ક ત્યાંજ કરતાં, જેની ફરી છે મતી
આશ્રમ છોડી જતું રહ્યું પલકમાં, દૈવો વિચીત્ર ગતી
નહિં જોતાં મૃગનેજ ત્યાં ભરતજી, સંતાપ શું ત્યાં કરે
તેથી શું પરીણામ નિશ્ચય થયું, વાંચી જુએથી પડે.

ભરત વિલાપ ૩૩

(બનજારો)

મુજ મૃગલું ગયું તે કયાંહી, હું સોચ કરૂં છું આંઇ,
તુજ વિણ કંઈ અન્ન ન ભાવે, નૈણે નીંદ્રા નહીં આવે.
કરૂં શું કાજ અરે મહારાજ, મહા દુઃખદાઇ. હું સોચ.
તરસ્યો તું કદાપી થાશે, જળ હાથ વતી કોણ પાશે,
અરે શું થયું, મૃગલું કયાં ગયું જોઉ કયાં ધાઇ. હું સોચ.
થંડીના દિવસો આવે, શીતલતા તીવ્ર સતાવે.
ગર્મ કામળી ઓઢાડું, વળી રહું ગુણ ગાઇ. હું સોચ.
આધાર પ્રાણનો મારો, થઇ રહ્યો કેમ તું ન્યારો,
વિપત્તી પડી, રહ્યો છું રડી, મને પસ્તાઇ. હું સોચ.
સ્નેહ પાસમાંજ લલચાઇ, દેહ પડયો ભરતનો ભાઇ.
તરત તે વાર, થયો અવતાર, યોની મૃગ માંહી. હું સોચ.
ધરી ધીર કહે જયરામ, માયાથી થયું છે આમ,
પ્રભુને ભજો, મોહને તજો, એજ સુખદાઇ. હું સોચ.

લાવણી ૩૪

કહે ભરત મારી મેં દશા, કહી મુખ વરણી,
પશુ યોનીમાં અવતાર, થયાની કરણી.

પછે થયા દેહ સંસ્કાર, વાત તે કહીએ,
સજ્જન સુંણજો દઇ કાન, રાખી શુભ હૈયે
દુઃખ થયાં જેને જેટલાં, જુઓ જો વાંચી,
મોહ થકી થયાની વાત, લાગશે સાચી.
મૃગ યોનીમાં અવતાર, ભરતનો આવ્યો.
તે કથા તણો વિસ્તાર, એમાં તો નાવ્યો.
સંક્ષિપ્ત કહું ઇતીહાસ, પ્રસંગ પ્રમાણે,
દીલગીરી તણો દેખાવ, ભરતજી આંણે.
મૃગયોનીમાં મુંઝાઇ રહ્યું. મન જેનું,
જયરામ કહે વર્ણન કરૂં છું તેનું.

(રાગ ઓખા હરણનો) ૩૫

મુર્ખતાથી મેં મતીરે ગુમાવી, કર્મ અનુસારે આ દેહ આવી,
શુકૃત કરતાં નડયું આ તો પાપ, શું રે થાશે જગતનારે બાપ.
મેં તો કૃત્ય એવું નથી કર્યું પણ મોહ વિષે મન ધરીયું,
હવે સુઝે નહીં તે શું કરવું, ભુખ તરસ વેઠી મારે મરવું.
સંગ કરવાનું જો માંડી વાળું, ત્રષ્ણાનું કરવું મુખ કાળું,
એવો મનમાં તે કરીને વિચાર, દુઃખ લાગ્યું છે જેને અપાર.
સુકા પાંદડાંને ખડ ખાઇ, રહ્યા જઇ હરીક્ષેત્રની માંઇ.
વૃત્તી એકાગ્રથી ફરે ફરતાં, કથા શ્રવણ વિગેરે ત્યાં કરતાં.

એવી રીતે ત્યાં, દીવસો ગુમાવ્યા, નદી સમીપે ભરત મૃગ આવ્યા,
મધ્ય જળમાં પોતે રહી આપ, છુટયાં પ્રાણને ગયો સંતાપ.
એણીપેરે એતો અવતાર, પુર્ણ કર્યું મેં તો આણી વાર.

ભુજંગી છંદ ૩૬

મૃગયોનીમાંથી, છુટયા ભર્ત જ્યારે,
પછી શું થયું તે સુણો, સર્વ ત્યારે.
કરેલી હશે સાધના, જેહ સાચી,
જશે શું કદી વ્યર્થ, લ્યો વેદ વાંચી.
ઋષી અંગીરાની કુલે, જન્મ પામ્યા,
ભરતજી સહુ દેહના દુઃખ વામ્યા.
પછી જડ દશામાં રહી પોતે આપ,
જણાવે ન પોતા તણો જે પ્રતાપ.
પઢાવે પિતા ભર્તને પ્રેમ આણી,
તથાપી ન તે શીખતાં વેદવાણી.
પછી પુત્રના સ્નેહનો પાસ તોડી,
દીધું છે હરીચર્ણમાં ચિત્ત જોડી.
ન લાગી કસી ભર્તને દેહ પીડા,
દીધી છોડી કહેવા તણી સર્વ ક્રિયા.
હરી ક્ષેત્રમાં પંખીઓને ઉડાવે,
ગુણો ભર્તના દાસ જયરામ ગાવે.

(કુંડલીઆ) ૩૭

શુભ ચરીત્ર જડ ભર્તના, જે વાંચે નરનાર;
કહે કવિ જયરામ તે, તુરત ઉતરશે પાર.
તુરત ઉતરશે પાર ન જાણો સંશય એમાં,
અંતરનો ઉચ્ચાટ મટે સુખ પામે તેમાં,

સમાપ્ત.

મેલાપ.

સવારના ૮ થી ૧૦ સુધી
સાંજના ૫ થી ૭ સુધી

સુચના.

આ પુસ્તક નીચે લખેલા ઠેકાણેથી મળશે.

જોશી જયરામ દેવજી ભાગલીયા.

ઠેકાણું મુંબઈ નળબજાર પોલીસ ચોકીની સામે રંગારીના માળામાં ત્રીજે દાદરે—અથવા પાંજરાપોળના નાકા પાસે પોતાના આસન ઉપર.